

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

P7_TA(2013)0120

Wymiana handlowa i inwestycje na rzecz krajów rozwijających się**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie handlu i inwestycji, sił napędzających wzrost w krajach rozwijających się (2012/2225(INI))**

(2016/C 045/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 207 i 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost gospodarczy i rozwój – Dostosowanie polityki handlowej i inwestycyjnej do sytuacji krajów najbardziej potrzebujących” (COM(2012)0022),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – Polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zwiększenie wsparcia UE dla krajów rozwijających się w mobilizowaniu środków na finansowanie rozwoju” (COM(2012)0366),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian” (COM(2011)0637),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny wymiar Europy: Nowe podejście do finansowania działań zewnętrznych UE” (COM(2011)0865),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku kompleksowej europejskiej polityki dotyczącej inwestycji międzynarodowych” (COM(2010)0343),
- uwzględniając komunikat zatytułowany „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku strategii UE dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej – wkład Komisji” (COM(2007)0163),
- uwzględniając komunikat w sprawie handlu i rozwoju: pomoc dla krajów rozwijających się w czerpaniu korzyści z handlu (COM(2002)0513),
- uwzględniając sprawozdanie za 2012 r. dotyczące rozliczalności UE ze środków finansowych na rzecz rozwoju, szczególnie dział dotyczący pomocy na rzecz wymiany handlowej (SWD(2012)0199),
- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) a Unią Europejską podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. oraz zmiany do tej umowy z 2005 i 2010 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych⁽¹⁾, w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu⁽²⁾ oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 94.

⁽³⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101.

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie pomocy UE na rzecz handlu⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym z krajami i regionami AKP⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020”⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 w zakresie usunięcia niektórych państw z wykazu regionów lub państw, które zakończyły negocjacje⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 1063/2010 z dnia 18 listopada 2010 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 marca 2012 r. w sprawie podejścia UE do handlu, wzrostu gospodarczego i rozwoju w następnej dekadzie oraz z dnia 15 października 2012 r. w sprawie finansowania rozwoju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2012 r.⁽¹¹⁾,
- uwzględniając program roboczy WTO dotyczący pomocy na rzecz handlu na lata 2012-2013,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski”⁽¹²⁾,
- uwzględniając „Strategię UE dotyczącą pomocy na rzecz wymiany handlowej: zwiększenie wsparcia UE przeznaczonego na potrzeby w zakresie handlu w krajach rozwijających się” przyjętą dnia 15 maja 2007 r.,
- uwzględniając program działania z Ałmaty na rzecz krajów rozwijających się pozbawionych dostępu do morza przyjęty w dniach 28–29 sierpnia 2003 r.,
- uwzględniając Deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy z dnia 2 marca 2005 r. oraz Partnerstwo z Pusan w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju ustanowione dnia 1 grudnia 2011 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 291.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 101, s. 106, s. 112, s. 118, s. 124, s. 129, s. 135, s. 141.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 87.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0342.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 34.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0471.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0060.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 307 z 23.11.2010, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 4 E z 7.1.2011, s. 34..

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 43 z 15.2.2012, s. 73.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

- uwzględniając program działania ze Stambułu na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych na lata 2011-2020 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając oświadczenie ze szczytu grupy G20 w Seulu w dniach 11–12 listopada 2010 r. „Porozumienie z Seulu w sprawie rozwoju na rzecz wspólnego wzrostu”,
  - uwzględniając sprawozdanie UNCTAD dotyczące inwestycji światowych za rok 2012, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka z 2011 r., wytyczne ONZ dotyczące oceny skutków umów handlowych i inwestycyjnych dla praw człowieka, zasady odpowiedzialnych inwestycji rolniczych UNCTAD/FAO/Banku Światowego/IFAD, przeprowadzony w 2011 r. przegląd wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, mandat z Ad-Dauhy przyjęty na XIII konferencji ministerialnej UNCTAD w 2012 r. oraz konferencję Rio+20 w 2012 r.,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0053/2013),
- A. mając na uwadze, że polityka handlowa i inwestycyjna UE powinna kierować się ogólnymi zasadami działań zewnętrznych UE określonymi w art. 3 i 21 TUE oraz że powinna ona przyczynić się do „trwałego rozwoju Ziemi (...), do swobodnego i uczciwego handlu, do wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka (...)”;
- B. mając na uwadze wzajemne powiązania między art. 207 i 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że art. 207 stanowi, iż polityka handlowa UE opiera się na zasadach i celach działań zewnętrznych Unii; mając na uwadze, że art. 208 nakłada obowiązek uwzględnienia celów współpracy na rzecz rozwoju przy realizacji strategii politycznych Unii, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się;
- C. mając na uwadze, że handel i inwestycje między UE, krajami rozwijającymi się i krajami najsłabiej rozwiniętymi (LDC) to narzędzia służące realizacji tych celów poprzez pobudzanie trwałego wzrostu wszystkich stron sprzyjającego włączeniu społecznemu, umożliwianie przekazywania technologii i umiejętności, a także udział w tworzeniu miejsc pracy, umożliwianie zwiększania konkurencyjności i wydajności oraz osiągnięcia większej spójności społecznej i zwalczania nierówności;
- D. mając na uwadze, że same tylko handel i inwestycje nie mogą mieć decydującego wpływu na wzrost i zrównoważony rozwój, ponieważ słabości strukturalne (niewystarczający poziom kapitału ludzkiego, zarządzania i infrastruktury, słaby sektor prywatny, duża zależność od eksportu surowców, niewielka dywersyfikacja eksportu, wysokie koszty handlowe), jakie występują w krajach rozwijających się, w tym w krajach LDC, stoją na przeszkodzie w ich pełnym dostępie do światowego handlu;
- E. mając na uwadze, że unijna polityka handlowa i inwestycyjna wspierająca wzrost państw-beneficjentów musi być spójna z celami w zakresie rozwoju określonymi przez właściwe organy, wpisywać się w poszanowanie zasady spójności na rzecz rozwoju, a także musi jej towarzyszyć pomoc techniczna i finansowa oraz w stosownych przypadkach rozwój publiczno-prywatnych partnerstw transgranicznych oraz na osi północ-południe i południe-południe;
- F. mając na uwadze, że w 2010 r. handel na osi południe-południe osiągnął poziom 23 % handlu światowego; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem WTO za rok 2011 r. dotyczącym handlu światowego umowy preferencyjne na osi południe-południe stanowią dwie trzecie wszystkich umów, natomiast umowy na osi północ-południe stanowią tylko jedną czwartą wszystkich umów; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem za 2012 r. dotyczącym inwestycji światowych do gospodarek wschodzących napływa w sumie prawie połowa światowych bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- G. mając na uwadze, że wiele państw w dalszym ciągu nie odnosi pełnych korzyści z handlu i że współczynnik udziału krajów najsłabiej rozwiniętych w światowym PKB maleje; mając na uwadze, że mimo wysokiej stopy wzrostu gospodarczego udział 49 krajów LDC w handlu światowym nadal wynosi jedynie 1,12 %; mając na uwadze, że handel nie przyniósł równych korzyści wszystkim krajom rozwijającym się i że w niektórych przypadkach spowodował nasilenie się nierówności społecznych;
- H. mając na uwadze, że główne kraje wschodzące, które należą jeszcze do kategorii krajów rozwijających się, są jednocześnie krajami otrzymującymi pomoc na rzecz handlu i krajami udzielającymi takiej pomocy; mając na uwadze, że Unia i inne kraje rozwinięte powinny w większym stopniu brać pod uwagę złożony status, znaczenie i specyfikę nowych podmiotów, aby odpowiednio dostosować proponowaną przez nie pomoc na rzecz handlu;

⁽¹⁾ A/CONF.219/3 z 11.5.2011..

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

- I. mając na uwadze, że środki handlowe i inwestycyjne na rzecz zrównoważonego rozwoju mogą mieć bardzo różne źródła i przybierać bardzo różną postać; mając na uwadze, że na terytorium jednego państwa mogą być realizowane liczne programy i działania, ale brak koordynacji może zmniejszyć ich skuteczność i przydatność, a w ostateczności podważyć zaufanie obywateli do takich środków;
- J. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są pierwszym podmiotem oferującym pomoc na rzecz handlu, na którą w 2010 r. przyznano 10,7 mld EUR (czyli prawie jedną trzecią całkowitej kwoty oficjalnej pomocy rozwojowej); mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i finansowy zmusza do zastanowienia się nad kwestią zarówno zmniejszenia środków przyznawanych na publiczną pomoc rozwojową, a w szczególności na pomoc na rzecz handlu, jak i zmniejszenia skuteczności ich wykorzystania;
- K. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do zwiększenia swojego całkowitego budżetu pomocowego do 0,7 % DNB do 2015 r.;
  1. popiera dążenie Komisji do zwiększenia synergii pomiędzy strategiami politycznymi w dziedzinie handlu i rozwoju; zaleca, aby uwzględniła potrzeby i możliwości państw-beneficjentów, wspierając instrumenty takie jak integracja regionalna, która może zapewnić lepsze wykorzystywanie takich synergii, a także aby priorytetowo potraktowała środki mające na celu:
    - promowanie zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;
    - tworzenie miejsc pracy i umacnianie kompetencji oraz rozwijanie kapitału ludzkiego przy jednoczesnym ograniczaniu nierówności społecznych,
    - zwiększenie odporności na wstrząsy gospodarcze,
    - wspieranie rozwoju sektora prywatnego, zwłaszcza małych podmiotów, w tym mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, w celu promowania ich udziału w handlu i inwestycjach na szczeblu lokalnym, regionalnym, transgranicznym, dwustronnym i wielostronnym;
    - lepsze zarządzanie budżetem i zwalczanie korupcji, oszustw podatkowych i uchylania się od płacenia podatków, prania brudnych pieniędzy i rajów podatkowych, także poprzez zapewnianie wymiany informacji i ustanowienie mechanizmów kontroli płatności dokonywanych przez spółki;
    - poprawę warunków handlowych i inwestycyjnych, w tym wdrożenie środków ułatwiania wymiany handlowej,
    - zróżnicowanie przepływów handlowych i inwestycyjnych, oraz
    - oferowanie niezbędnej pomocy technicznej w celu zapewnienia prawidłowego opracowania tych środków;
  2. zachęca Unię Europejską do przestrzegania zasady spójności polityki na rzecz rozwoju przy definiowaniu i wdrażaniu polityki handlowej, rolnej, środowiskowej i energetycznej oraz do oceny wpływu tych strategii na rozwój krajów rozwijających się i krajów LDC;
  3. podkreśla znaczenie godziwego poziomu płac oraz godziwych norm bezpieczeństwa w miejscu pracy dla trwałego globalnego systemu handlu i nowych globalnych łańcuchów produkcji; przypomina w związku z tym Komisji o jej komunikacie zatytułowanym „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich”;
  4. wzywa UE, pozostałe podmioty oferujące pomoc, władze krajów partnerskich, a także prywatne podmioty lokalne i międzynarodowe w krajach rozwijających się do zbadania możliwych dziedzin współpracy w zakresie trwałego rozwoju w celu zmaksymalizowania wyników działalności gospodarczej pod względem realizacji celów dotyczących rozwoju.
  5. podkreśla, że aby poprawić zamożność i standardy życiowe w najuboższych krajach, UE powinna skierować część pomocy związanej z handlem na rzecz zrównoważonego i trwałego rozwoju na tworzenie lokalnych i regionalnych zdolności handlowych w tych krajach oraz między nimi; pochwała cele instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju nadające priorytetowe znaczenie zatrudnieniu oraz wzrostowi w krajach rozwijających się;
  6. uważa, że zaangażowanie państw-beneficjentów w programy na rzecz rozwoju handlu i inwestycji jest jedynym z decydujących czynników ich pomyślnej realizacji; jest zdania, że organy krajowe, regionalne i lokalne oraz społeczeństwo obywatelskie powinny systematycznie uczestniczyć – zgodnie z zasadą państwa prawa – w opracowywaniu i monitorowaniu programów krajowych;

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

7. zachęca kraje rozwijające się, aby uczyniły cel zrównoważonego rozwoju gospodarczego horyzontalnym celem polityki krajowej w swoich strategiach i inicjatywach; zwraca się do Komisji o to, by dążyła, między innymi dzięki oferowaniu większego wsparcia, do zwiększenia zdolności rządów do uwzględniania problematyki związanej ze zrównoważonym i sprzyjającym włączeniu społecznemu rozwojem gospodarczym w krajowych strategiach i programach działań w dziedzinie handlu;
8. zwraca uwagę, że lepsze szkolenia z zakresu rozwoju pozwoliłyby na wyraźniejsze wskazanie konkretnych potrzeb rozwojowych oraz ewentualnych sposobów zaspokojenia ich, co stanowiłoby dla negocjatorów handlowych i innych przedstawicieli handlu wskazówkę w realizacji ich zadań oraz ułatwiłoby ją;
9. uważa, że decydujące znaczenie mają inwestycje, których celem jest tworzenie, rozwijanie, wzmacnianie i utrzymywanie kluczowej infrastruktury zrównoważonego transportu, zrównoważonej energii i infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności infrastruktury transgranicznej i węzłów intermodalnych;
10. podkreśla konieczność ustanowienia zasady pełnej przejrzystości, jeśli chodzi o płatności na rzecz rządów dokonywane przez europejskie przedsiębiorstwa; wzywa Komisję do wspierania trwałych strategii industrializacji w krajach rozwijających się mających na celu obrót raczej produktami posiadającymi wartość dodaną niż samymi tylko surowcami;
11. uważa, że handel i inwestycje wykorzystywane jako motory zrównoważonego wzrostu i rozwoju gospodarczego powinny realizować w szczególności następujące cele, z jednoczesnym zwiększeniem produkcji i rozbudową niezbędnej infrastruktury:

Rolnictwo:

- wsparcie dla rolników pracujących na własny rachunek i małych spółdzielni oraz wsparcie rozwoju zrównoważonych praktyk rolniczych i hodowlanych, w tym w zakresie hodowli ryb, umożliwiające tworzenie, wzmacnianie i różnicowanie łańcuchów dostaw;
- poprawa ich dostępu do finansowania i mikrofinansowania;
- wspieranie krajów rozwijających się w dostępie do informacji i w przestrzeganiu międzynarodowych norm sanitarnych i fitosanitarnych w celu zagwarantowania uczciwej konkurencji i szerszego dostępu do rynków, w tym lepszego dostępu krajów rozwijających się do rynków krajów uprzemysłowionych, przy lepszej ochronie ich populacji;
- stopniowe eliminowanie ograniczeń wywozowych oraz przeciwdziałanie spekulacjom i zmienności cen produktów rolnych;
- wspieranie wytwarzania i wprowadzania do obrotu towarów i usług przyjaznych dla społeczeństwa i środowiska naturalnego, w tym ekoturystyki, co zagwarantuje producentom wartość dodaną oraz przestrzeganie kryteriów zrównoważonego rozwoju;
- zrównoważone i przejrzyste gospodarowanie zasobami naturalnymi;
- programy zapewniające rolnikom sprawiedliwy dostęp do gruntów;
- umożliwianie dostępu do budowania potencjału, zwłaszcza w kontekście dywersyfikacji produktów; zwiększanie wartości dodanej produktów oraz pomoc przy przestrzeganiu norm i spełnianiu wymogów technicznych dla rynków lokalnych, regionalnych i międzynarodowych;
- uwzględnienie w rozdziałach umów handlowych poświęconych zrównoważonemu rozwojowi systemu pozytywnych zachęt sprzyjających przywozowi produktów rolnych do UE, które są zgodne z międzynarodowymi normami środowiskowymi, społecznymi i ochrony praw człowieka, zwłaszcza poprzez zapewnienie godziwych dochodów producentom i płac gwarantujących utrzymanie na minimalnym poziomie pracownikom rolnym, zgodnie z apelem specjalnego sprawozdawcy ONZ dotyczącym prawa do pożywienia;
- poparcie odczuwanej przez kraje rozwijające się i kraje najslabiej rozwinięte potrzeby wyłączenia niektórych wrażliwych produktów rolnych z wzajemnej liberalizacji;

Przemysł:

- tworzenie, wzmacnianie i różnicowanie zdolności produkcyjnych oraz zrównoważony rozwój przemysłowy przynoszący korzyści zaangażowanym podmiotom lokalnym dzięki integracyjnym i sprawiedliwym łańcuchom dostaw;

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

- poprawa klimatu biznesowego i inwestycyjnego, aby ułatwić zaangażowanie przedstawicieli sektora prywatnego, w tym małych przedsiębiorstw lokalnych, i, w stosownych przypadkach, rozwój partnerstw publiczno-prywatnych;
- stopniowa eliminacja ograniczeń handlowych, przy uwzględnieniu konieczności zróżnicowania gospodarek krajów rozwijających się i konieczności ochrony wschodzących gałęzi przemysłu w celu rozwinięcia zrównoważonej krajowej bazy przemysłowej;
- ochrona praw własności intelektualnej, w tym oznaczeń geograficznych, biorąc pod uwagę stopień rozwoju państw oraz w celu sprzyjania transferom technologii, w tym technologii ekologicznej, zgodnie z Deklaracją z Ad-Dauhy w sprawie TRIPS i zdrowia publicznego;
- promowanie godnych warunków pracy, przejrzystości i zrównoważonego rozwoju; wspieranie zrównoważonych i godziwych form pracy; umacnianie norm bezpieczeństwa pracy i systemów ochrony socjalnej, ze szczególnym odniesieniem do zaleceń MOP w sprawie krajowych minimalnych norm ochrony socjalnej;

Usługi:

- wzmacnianie zasady państwa prawa i dobrego sprawowania rządów w celu zapewnienia większej pewności prawa, przejrzystości i zgodności inwestycji prywatnych z prawem, zwłaszcza bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- dokładna analiza istniejących przepisów i wytycznych negocjacyjnych dotyczących usług finansowych w ramach umów handlowych i w odniesieniu do tych umów, biorąc pod uwagę, że nie powinny one ograniczać stosowania właściwych przepisów finansowych w UE i u jej partnerów handlowych;
- poprawa warunków udzielania zamówień publicznych;
- zwiększanie skuteczności usług publicznych;
- promowanie usług sprzyjających handlowi i inwestycjom, zwłaszcza usług przyjaznych dla środowiska, w tym turystyki, logistyki i inwestycji;

Administracja:

- wspieranie rządów krajowych w określaniu polityki i strategii w dziedzinie handlu przy odpowiednim poziomie przejrzystości i uczestnictwa;
- opracowanie wspólnych narzędzi i zasobów w celu dostarczenia zainteresowanym krajom najslabiej rozwiniętym informacji praktycznych i metod działania.
- wspieranie reform administracji celnej i podatkowej oraz działań mających na celu ograniczenie udziału sektora nieformalnego w gospodarce, a także ponowne włączenie sektora nieformalnego do gospodarki regulowanej;
- zwiększenie skuteczności systemów tranzytu i przepływu towarów, osób i usług, organizacja tych systemów i zarządzanie nimi;
- tworzenie instytucji wprowadzających ułatwienia w handlu i inwestycjach oraz funduszy gwarancji i funduszy kapitału wysokiego ryzyka, w tym kapitału zalążkowego i aniołów biznesu;

12. popiera zaproponowane przez Komisję wyodrębnienie udzielanej przez nią pomocy na rzecz handlu oraz skoncentrowanie jej wysiłków na krajach, które najbardziej potrzebują pomocy, zwłaszcza na krajach najslabiej rozwiniętych; zaleca jednak Komisji, by oprócz tradycyjnych wskaźników (produkt narodowy brutto, kapitał ludzki i podatność na wstrząsy gospodarcze) brała pod uwagę ogólny poziom rozwoju danego kraju oraz jego potrzeby, możliwości i wewnętrzne zróżnicowanie w zakresie rozwoju; zachęca Komisję do uwzględniania zasad wzmocnionych zintegrowanych ram dla krajów najslabiej rozwiniętych;

13. podkreśla, że przedsiębiorczość społeczna i innowacje społeczne w krajach rozwijających się są motorem wzrostu i rozwoju, co pozwala redukować nierówności i wspierać wzrost, pod warunkiem że zyski są ponownie inwestowane w gospodarkę;

14. uważa, że nawet jeśli transfer funduszy i mikrofinansowanie stanowią właściwe narzędzia, nie zaspokoją same wszystkich potrzeb dotyczących finansowania; zwraca się do wszystkich podmiotów oferujących pomoc o poszukiwanie i promowanie innowacyjnych form finansowania i partnerstwa; popiera tworzenie partnerstw na osi południe-południe i partnerstw trójstronnych; zaleca powszechniejsze stosowanie międzyregionalnych schematów finansowania, jak te wprowadzone w ramach funduszu powierniczego UE na rzecz infrastruktury w Afryce;

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

15. wyraża poparcie dla przedstawionego w komunikacie Komisji pakietu na rzecz propagowania działalności handlowej małych podmiotów w krajach rozwijających się; wzywa Komisję do dalszego doskonalenia tego pakietu, a wszystkie podmioty oferujące pomoc do przeznaczania wystarczających środków na jego wdrożenie, w szczególności aby wspierać udział małych przedsiębiorstw w systemach handlowych, które zapewniają producentom wartość dodaną, a także w systemach uwzględniających zrównoważony rozwój (np. sprawiedliwy handel); wnosi o regularne dostarczanie aktualnych informacji na temat wdrażania tego pakietu;

16. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Zwiększenie wsparcia UE dla krajów rozwijających się w mobilizowaniu środków na finansowanie rozwoju”; wzywa Komisję do szybkiej realizacji swoich propozycji, mając na względzie zmobilizowanie dodatkowego trwałego, przewidywalnego i skutecznego finansowania; z zadowoleniem przyjmuje wytyczne zawarte w „niezbędniku” dotyczącym ram politycznych dla inwestycji OECD; z zadowoleniem przyjmuje rezultaty światowego Partnerstwa z Pusan w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju i stosowania zasad stambulskich dotyczących skuteczności rozwoju organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

17. wyraża zaniepokojenie licznymi praktykami pomocy związanej; wzywa kraje rozwinięte i duże gospodarki wschodzące, by powstrzymały się od stosowania tych praktyk oraz by w zamian dążyły do wykorzystywania zasobów regionalnych i lokalnych, w tym kapitału ludzkiego, w ramach projektów rozwoju gospodarczego poprzez handel i inwestycje;

18. uznaje działania prowadzone przez instytucje międzynarodowe (WTO, UNCTAD, UNIDO, OECD, G20, Bank Światowy i wielostronne banki rozwoju) w dziedzinie pomocy na rzecz handlu; opowiada się za włączeniem do programów pomocy na rzecz wymiany handlowej, środków na rzecz wyrównania strat poniesionych przez kraje rozwijające się w związku z liberalizacją; uważa, że należy ustanowić system ułatwiający współpracę na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym między podmiotami oferującymi pomoc, koordynowany przez UNCTAD i WTO; przypomina o podjętym przez UE zobowiązaniu do zachęcania krajów rozwijających się do reprezentacji i uczestnictwa w tych instytucjach międzynarodowych i do ułatwiania im tego;

19. ubolewa nad brakiem koordynacji strategii politycznych w zakresie inwestycji, w tym na szczeblu międzynarodowym; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie Parlamentu i Rady w sprawie przepisów przejściowych w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi; zachęca Komisję do opracowania unijnej polityki inwestycji międzynarodowych zapewniającej właściwą ochronę inwestycji, zwiększającej pewność prawa oraz odzwierciedlającej zdolność państw do ustalania wspólnych zasad i norm, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnych potrzeb społecznych, gospodarczych i środowiskowych, jak między innymi te określone w opracowanych przez UNCTAD ramach polityki inwestycyjnej na rzecz zrównoważonego rozwoju; przypomina, że kraje rozwijające się w niewspółmierny sposób odczuwają wysokie koszty związane z rozstrzygnięciem sporów między inwestorami a państwem;

20. uważa, że sprawą najwyższej wagi jest przeprowadzenie reformy międzynarodowych umów inwestycyjnych w celu wzmocnienia ich wymiaru rozwojowego poprzez zrównoważenie praw i obowiązków państw i inwestorów, zagwarantowanie wystarczającej przestrzeni politycznej dla polityki w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz skonkretyzowanie postanowień dotyczących promowania inwestycji i ściślejsze dostosowanie ich do celów zrównoważonego rozwoju;

21. wzywa Komisję do opracowania zdezagregowanych danych dotyczących bezpośrednich inwestycji zagranicznych UE w krajach rozwijających się i w krajach najsłabiej rozwiniętych, z uwzględnieniem następujących kategorii inwestycji: połączeń i przejęć, przenoszenia aktywów wewnątrz firmy, inwestycji spekulacyjnych i ekologicznych inwestycji;

22. uważa, że współpraca powinna koncentrować się również na rozwoju zdolności i rozwoju instytucjonalnym, tak aby kraje rozwijające się mogły sformułować niezbędne warunki inwestycji, takie jak rozwój zdolności w zakresie poboru podatków, zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania i wdrażanie najwyższych standardów rachunkowych;

23. z zadowoleniem przyjmuje decyzję WTO w sprawie ułatwienia krajom najsłabiej rozwiniętym przystąpienia do tej organizacji; wzywa kraje rozwinięte i duże gospodarki wschodzące, należące do WTO, do skorzystania z odstępowstwa dotyczącego usług dla krajów najsłabiej rozwiniętych oraz do uprzywilejowanego traktowania usług i dostawców usług z krajów najsłabiej rozwiniętych, ze szczególnym uwzględnieniem 4. sposobu świadczenia usług, który ma priorytetowe znaczenie dla krajów najsłabiej rozwiniętych;

24. ma nadzieję, że UE i jej państw członkowskich użyją swojego wpływu, zwłaszcza na duże gospodarki wschodzące, w celu doprowadzenia do szybkiego zawarcia umowy w sprawie ułatwień w handlu wynegocjowanej w ramach rundy dauhańskiej;

25. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie państw BRICS na rzecz wzrostu i rozwoju gospodarczego krajów rozwijających się; zwraca się do tych państw, by opierały swoje działania na poszanowaniu i promowaniu zasad demokratycznych i dobrych rządów; zwraca się do Komisji, aby w dalszym ciągu umieszczała klauzulę dotyczącą demokracji i praw człowieka we wszystkich umowach handlowych zawieranych z krajami rozwijającymi się;

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

26. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych rozwiązań mających na celu zwiększenie wsparcia z jej strony dla szybszej i głębszej integracji regionalnej między krajami rozwijającymi się z myślą o rozwoju rynków regionalnych i tworzeniu regionalnych łańcuchów wartości; w tym celu zachęca Komisję do promowania integracji regionalnej w swoich dwustronnych i regionalnych umowach handlowych; wzywa Komisję do rozważenia możliwości uproszczenia i ujednoczenia reguł pochodzenia oraz ułatwienia ich stosowania przez drobnych eksporterów; zwraca się do Komisji o zacieśnienie partnerstw z istniejącymi instytucjami regionalnymi, w szczególności z Afrykańskim Bankiem Rozwoju; podkreśla zasadniczą rolę lokalnego sektora prywatnego w odniesieniu do integracji handlowej i rozwoju gospodarczego;
27. z zadowoleniem przyjmuje reformę reguł pochodzenia oraz wejście w życie zmienionego i zreformowanego ogólnego systemu preferencji taryfowych; ma nadzieję, że Komisja przedłoży sprawozdanie dotyczące skutków zmiany systemu dla państw-beneficjentów, w szczególności dla państw, dla których zniesiono preferencje taryfowe, zgodnie z przepisami art. 40 nowego rozporządzenia;
28. odnotowuje tymczasowe stosowanie pierwszej umowy o partnerstwie gospodarczym z grupą krajów afrykańskich; zachęca Komisję do podsumowania dotychczasowego braku postępów w zawieraniu innych umów o partnerstwie handlowym uwzględniających w pełni interesy rozwojowe krajów rozwijających się; apeluje do Komisji o wykorzystanie tej okazji do wznowienia aktualnych negocjacji dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym między UE a zainteresowanymi krajami rozwijającymi się w celu stopniowego włączenia ich rynków w ramy handlu wielostronnego; przypomina, jak ważne jest stworzenie stabilnych i sprawiedliwych ram prawnych i handlowych, by wspierać inwestycje UE w państwach AKP w sposób korzystny dla obu stron; zwraca się do Komisji o wzięcie pod uwagę zaleceń Parlamentu dotyczących erozji preferencji oraz elastyczności i skali zniesienia ceł, a także o zwrócenie szczególnej uwagi na wprowadzanie w życie umów o partnerstwie gospodarczym;
29. uważa, że opracowane przez Unię narzędzia w zakresie pomocy rozwojowej poprzez handel i inwestycje, w tym ogólny system preferencji i umowy o partnerstwie gospodarczym, są skuteczne, pod warunkiem że zawarte w nich postanowienia i kryteria wdrażania nie prowadzą do dyskryminacji ani ograniczeń, które mogłyby zaszkodzić ich potencjalnym beneficjentom; zachęca jednak Komisję, by ujęła wszystkie istniejące instrumenty w jedną prawdziwą globalną strategię obejmującą również środki służące wsparciu technicznemu dla handlu, wzmocnieniu potencjału i dostosowaniom związanym z handlem, w tym w zakresie normalizacji; uważa, że Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych powinny wypracować synergie, tak aby dalej udoskonalać działania unijnej dyplomacji handlowej prowadzone na całym świecie;
30. zachęca Komisję do włączenia rozdziałów poświęconych handlowi i zrównoważonemu rozwojowi do dwustronnych umów handlowych zawierających wiążące przepisy dotyczące ochrony środowiska i zatrudnienia oraz klauzule dotyczące społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; uważa, że Komisja powinna ponadto zaoferować współpracę w celu pomocy krajom rozwijającym się i krajom najslabiej rozwiniętym w spełnieniu tych norm; uważa, że silne zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w monitorowanie wdrażania takich rozdziałów podnosi świadomość i zwiększa akceptację norm środowiskowych i społecznych;
31. zaleca, aby Komisja negocjowała włączenie do wszystkich przyszłych umów handlowych wiążących i możliwych do wyegzekwowania przepisów dotyczących praw człowieka w uzupełnieniu przepisów społecznych i środowiskowych w celu zwiększenia skuteczności i wiarygodności unijnej polityki warunkowości;
32. domaga się, by UE projektowała swe umowy handlowe w taki sposób, aby stymulować odpowiedzialne zachowania inwestorów oraz zagwarantować przestrzeganie wzorcowych praktyk międzynarodowych w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a także dobrego ładu korporacyjnego; podkreśla w szczególności, że aby wzrost miał charakter integracyjny i mógł skutecznie przyczynić się do ograniczania ubóstwa, należy go wspierać w sektorach, w których ludzie ubodzy są aktywni, powinien on przynosić korzyści kobietom i przyczynić się do poprawy ich pozycji, a także powinien kojarzyć się z tworzeniem miejsc pracy oraz z rozwojem finansowania mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw;
33. wzywa, by przedsiębiorstwa posiadające siedzibę w UE, a prowadzące produkcję w krajach rozwijających się świeciły przykładem w zakresie wywiązywania się z zobowiązań w zakresie szanowania praw człowieka i podstawowych wolności, przestrzegania norm społecznych i środowiskowych, podstawowych norm pracy oraz umów międzynarodowych;
34. wzywa korporacje europejskie, których filie lub łańcuchy dostaw znajdują się w krajach rozwijających się, by przestrzegały swoich krajowych i międzynarodowych zobowiązań prawnych w dziedzinie praw człowieka, norm pracy i zasad środowiskowych;
35. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wiele sektorów przemysłu i przedsiębiorstw wielonarodowych przyjęło kodeksy postępowania określające normy społeczne i środowiskowe dla swych światowych łańcuchów dostaw; przypomina jednak, że różne normy rachunkowości, audytu oraz sprawozdawczości utrudniają porównywanie tych kodeksów; podkreśla, że skuteczniejsze wdrażanie wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka przyczyni się do realizacji celów UE w odniesieniu do konkretnych kwestii w dziedzinie praw człowieka i podstawowych norm pracy;

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

36. podkreśla, że pomoc UE udzielana rządów krajów trzecich w zakresie wdrażania przepisów społecznych i środowiskowych to niezbędne uzupełnienie wspierania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw europejskich na całym świecie;

37. zwraca uwagę, że mimo wdrożenia procesu Kimberley do certyfikacji tzw. krwawych diamentów handel zasobami naturalnymi nadal podsyca działania rebelianckie, a na obszarach, gdzie ma miejsce wydobycie, wciąż dochodzi do łamania praw człowieka; podkreśla wobec tego pilną potrzebę wprowadzenia systemu należytej staranności (due diligence) w przemyśle wydobywczym i w handlu kamieniami szlachetnymi i innymi minerałami z regionów ogarniętych konfliktami; uważa, że taki środek mógłby przyczynić się do rozwiązania nadrzędnego problemu tzw. klątwy zasobów i zapewnić krajom rozwijającym się większe korzyści ze sprzedaży produkowanych przez nie towarów;

38. docenia, że Komisja jest partnerem w ramach inicjatywy na rzecz przejrzystości w branżach wydobywczych; wzywa Komisję i strony prowadzące działalność w sektorze wydobywczym do aktywnych działań na rzecz włączenia do tej inicjatywy większej liczby krajów producentów;

39. wzywa Komisję, aby podczas zawierania umów handlowych i inwestycyjnych wdrażała przygotowane przez sprawozdawcę ONZ wytyczne dotyczące prawa do pożywienia, w których apeluje się o stosowanie oceny skutków dla praw człowieka (wytyczne dotyczące oceny skutków umów handlowych i inwestycyjnych dla praw człowieka) w celu dopilnowania, by umowy te były zgodne ze zobowiązaniami przyjętymi na mocy międzynarodowych instrumentów w zakresie ochrony praw człowieka;

o

o o

40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, jak również Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.
